
A stotra on Adi Shankaracharya in bhujangaprayAta meter

श्रीगुरुभुजङ्गस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Gurubhujanga Stotram

File name : gurubhujangaStotram.itx

Category : deities_misc, gurudev, shankarAchArya, bhujanga

Location : doc_deities_misc

Transliterated by : P.R. Kannan prkannanvashi at yahoo.com

Proofread by : P.R. Kannan, PSA Easwaran

Description-comments : Scanned book has Tamil translation

Latest update : October 17, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 23, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीगुरुभुजङ्गस्तोत्रम्

श्रीगुरुभ्यो नमः ।

सदेकं परं देवलं निर्विकारं निराकारमानन्दमात्रं पवित्रम् ।

स्वयंज्योतिरव्यक्तमाकाशकल्पं श्रुतिर्ब्रह्म यत्प्राड तस्मै नमस्ते ॥ १ ॥

य अेकोऽपि मायावशात्सर्वभेदतुः स्वसृष्टेषु विश्वेषु विष्वक्प्रवेशात् ।

श्रुतौ ज्ञेयं धृत्युच्यते देवलात्मा तुरीयाय शुद्धाय तस्मै नमस्ते ॥ २ ॥

न यस्माद्विड द्रष्टुं विज्ञातुं यान्यत्स्वचित्स्यात्परं द्रष्टुं विज्ञातुं वा यत् ।

समस्तासु बुद्धिष्वनुस्यूतमेकं नमो ब्रह्मणे ज्ञेयवृत्तपाय तस्मै ॥ ३ ॥

मुखाद्दर्पणे दृश्यमानो न भिन्नो मुखाभास अेवं विद्याभास एतः ।

चित्तो नैव भिन्नोऽस्ति मायास्थितो यः परेशाय तस्मै नमः देवलाय ॥ ४ ॥

यथा सूर्य अेकः स्थितस्तोयपात्रेष्वनेकेषु यो निर्विकारस्तथाऽऽत्मा ।

स्थितः स्वीयबुद्धिष्वनेकासु नित्यश्चिदेकस्ववृत्तपाय तस्मै नमस्ते ॥ ५ ॥

स्थितोऽनेकबुद्धिष्वयं ज्ञेय अेको विभुः कारणेकत्वतो नात्र नाना ।

एतत्त्यक्तसर्वेषुपापील यस्य प्रसादाद्विजानन्ति तस्मै नमस्ते ॥ ६ ॥

मुणैः पञ्चभिर्भोग्यवस्तूनि भुङ्क्ते ज्यभोक्तापि बुद्धिस्थितो बुद्धितुल्यः ।

करोतीव कर्माण्यकर्माणि यो वै विचित्राय तस्मै नमस्तेऽस्तु नित्यम् ॥ ७ ॥

विद्याभास अेवात्र कर्तव्यं भाति स्ववृत्तापरिज्ञानतो यस्य नूनम् ।

स्वबुद्धेरियं कर्तृभोक्तृत्ववृत्ता मृषा संसृतिर्वै नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ८ ॥

विद्याभासचैतन्यबुद्धीर्विचिन्त्यात्र विज्ञाय संसारबन्धाद्विमुक्तः ।

य अेतद्विवेकावधिं स्वस्य मेने समस्तं यं संसारमस्मै नमस्ते ॥ ९ ॥

न कस्यापि संसारलेशोऽस्ति कश्चित्स कर्तृत्वभोक्तृत्ववृत्तपो हि मिथ्या ।

समस्तोऽप्ययं यत्स्ववृत्ताविवेकान्नमस्ते सदा नित्यमुक्ताय तस्मै ॥ १० ॥

जडा बुद्धिरात्मा परो निर्विकारश्चिदाभास अेकोऽपि मिथ्यैव ज्ञेयः ।

य अेतद्विवेकी स्वतो नित्यमुक्तः सदा निर्विकाराय तस्मै नमस्ते ॥ ११ ॥

चिदाभास ओकोऽव्ययः कारणस्थो य षशः स अवेले कार्यस्थितः सन् ।
अभूज्जुवसंज्ञः स ओको छि ज्जुवः स भिन्नो न यस्मान्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ १२ ॥

यदज्ञानतो ज्जुवनानात्वमाहुर्महामायाया मोक्षिता वाददक्षाः ।
विवेकी वदत्येकमेवात्र ज्जुवं परित्यक्तवाद्यो नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ १३ ॥

चिदाभास ओकोऽथवा नेति सर्वे विमुञ्चन्ति भेदान्तिनोऽप्यन्यभक्ताः ।
तथाप्येक अवेति धीदार्ढ्यदाता य आत्मा स्वभक्तस्य तस्मै नमस्ते ॥ १४ ॥

मुभादर्शयोरेक अकैकतायां मुभाभास अवं चिदाभास अकः ।
स्वचिद्ब्रह्मभिम्बैक्यमायैक्यतोऽयं यदंशोऽपिलेशो नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ १५ ॥

श्रुतिर्लोकतां ब्रह्मणो वक्ति नूनं सजातीयभेदादिशून्यं ततोऽत्र ।
स्वमायैकताध्यस्य युक्त्यापि सिद्धा नमस्ते सदैकस्वरूपाय तस्मै ॥ १६ ॥

न मायाबहुत्वं तदा तत्प्रतिष्ठा अनेकेश्वराः सम्भवेयुर्हि नैतत् ।
कश्चिद्युज्यते यस्य मायाध्यनेका नमस्ते जगद्धेतुभूताय तस्मै ॥ १७ ॥

न मायां विना यस्य कर्तृत्वमस्ति प्रवेशोऽपि तस्मात्समस्तं मृषैव ।
महामाधिने निर्विकाराय तस्मै नमो ब्रह्मरूपाय शुद्धाय तुभ्यम् ॥ १८ ॥

य आत्मा दृगेवाऽऽस दृश्यं त्वनात्मा विवेकाद्वययोरात्मदृष्टिः सदृश्ये ।
विनष्टो भवेत्सा दृशि स्वस्वरूपे नमस्ते दृगात्मस्वरूपाय तस्मै ॥ १९ ॥

स दृग्निर्विकारः स्वमाया जडेयं दृगाभास ओको मृषैवेति यस्य ।
जगत्कर्ता तात्त्विकी नास्ति तस्मै नमः डेवलाकर्तृरूपाय तुभ्यम् ॥ २० ॥

अमाय्येव मायी विभुः शुद्ध आत्मा सृजत्यत्यवत्येतदानन्दपूरः ।
न मायां विना अष्टता साक्षिता वा विशुद्धात्मनो यस्य तस्मै नमस्ते ॥ २१ ॥

चित्ताभास अेवापिलोपाधिनिष्ठः समस्तैकसाक्षी स ज्जुवेशसंज्ञः ।
चिदंशोऽपिलात्मा न भिन्नोऽस्ति यस्मान्नमस्ते विशुद्धात्मरूपाय तस्मै ॥ २२ ॥

अलं सख्यिदानन्द आत्मैव शुद्धो विमुक्तोऽस्मि वेदान्तवाक्यार्थबोध्यात् ।
इति स्वस्वरूपं विजानाति विद्वान्चरं यत्परेभ्योऽपि तस्मै नमस्ते ॥ २३ ॥

स्वमायापरिभ्रान्तचित्ता अजसं पराज्वस्तु पश्यन्ति न प्रत्यगर्थम् ।
मुमुक्षुस्तु यं पश्यति प्रत्यगर्थे परब्रह्मरूपाय तस्मै नमस्ते ॥ २४ ॥

उपास्योऽन्ये षोडशस्त्युत्तं त्वन्ये षोडशस्त्युत्तं नैनं भजत्यत्र योऽस्मात् ।
 विवेकी स अवाहमस्मीत्युपास्ते यमात्मानमीशं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ २५ ॥
 भयं भेददृष्टेर्भवत्युत्पादां वै मडान्तो न भेदं प्रपश्यन्ति तस्मात् ।
 यदज्ञानतो दृश्यते भेद अयं भिदामोऽहं च नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ २६ ॥
 विरिञ्चयेन्द्रसूर्याग्निरुद्रेन्दुविषणुप्रकलयैक अवाद्रयः सर्वसाक्षी ।
 जगत्त्रयविभ्रान्तिकर्ता य आत्मा न दृश्येत केनापि तस्मै नमस्ते ॥ २७ ॥
 जगज्जाग्रति स्थूलमेतत्समानं मनोवासितं स्वप्न आनन्दनिद्राम् ।
 सुषुप्तौ स्वमेवाभिपश्यन्मुदाऽऽस्ते तुरीयो य आत्मा नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ २८ ॥
 समस्तादपि स्थूलसूक्ष्माखरीरात्यरः कारणाख्यान्य आत्मा समीपे ।
 य अेको विदूरेऽपि तिष्ठन् जनानां मडिभि स्वीकीये य तस्मै नमस्ते ॥ २९ ॥
 यमाश्रित्य नास्तीति यास्तीति वेदे प्रवृत्तो विरुद्धोऽपि वादोऽभिलात्मा ।
 नमस्तेऽङ्घ्रिपाण्याद्विडीनाय नित्यं समस्ताङ्घ्रिपाण्याद्वियुक्ताय तस्मै ॥ ३० ॥
 योऽणोरणीयांसमात्मानमेकं मडन्तं मडद्वस्तुनश्चेतनेभ्यः ।
 परं येतनं नित्यतो वेद नित्यं यमेवेऽहं विद्वान्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३१ ॥
 यदानन्दलेशोपभोगेन सर्वे सदानन्दिनः सम्भवन्त्यत्र तस्मै ।
 सदानन्दसन्दोऽपूष्पाण्येवाय प्रसन्नाय तुभ्यं नमः केवलाय ॥ ३२ ॥
 यमुत्सृज्य मर्त्या भजत्यन्यदेवान् तेषां विमुक्तिः क्वलं किन्तु तुच्छम् ।
 श्रुपुच्छं गृहीत्वा तश्चिन्ति के वा समुद्रं ख्यपारं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३३ ॥
 यथा विध्युपास्तौ क्वलं दास्यतीशस्तथा विष्णुरुद्रेन्द्रवड्-न्याधुपास्तौ ।
 क्वलं दास्यति ब्रह्म यद्धीशसंज्ञः स्वकर्मानुसारं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३४ ॥
 न यद्ब्रह्म मोक्षप्रदं स्यात्कदाचिद्धिनेऽहं मुक्तिप्रदं ज्ञानमेकम् ।
 न मोक्षं कृतः कर्मणातः कृतेन प्रपन्नार्तिहन्त्रे नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ३५ ॥
 षडं नेतिनेतीत्यमूर्तं य मूर्तं निरश्यैव सर्वं जगद्दृश्यमेतत् ।
 निषेधावधि ब्रह्म यच्छिष्यते वै मनोवागतीताय तस्मै नमस्ते ॥ ३६ ॥
 परित्यज्य यत्तत्त्वसम्यग्विचारं प्रवर्तेत यस्तीर्थयात्राजपादौ ।
 करस्थान्नमुत्सृज्य लेढीति हस्तं न यस्योदयस्तस्य तस्मै नमस्ते ॥ ३७ ॥
 न येत्प्राणवर्गेष्वयं स्याज्जडत्वात्कथं प्राणनाडी क्रियाकारितैषाम् ।
 अतो यस्य सिद्धा स्थिता युज्जितोऽपि प्रपञ्चप्रकाशाख्य तस्मै नमस्ते ॥ ३८ ॥

भयं यद्धिदां नास्ति मृत्युश्च नूनं भिभेत्येव वाय्वादि सर्वे य यस्मात् ।
 शरीरेऽमित्यत्र भुद्धेर्भयं स्यान्नमस्तेऽभयायाशरीराय तस्मै ॥ ३९ ॥
 गुरौ भक्तियुक्तैरिडेवेश्वरो यः सुविज्ञेय आत्माऽन्यथा त्वष्टकोट्या ।
 अविज्ञेय ऐकः स्वभुद्धिस्थितोऽपि प्रियायाभिलेभ्योऽपि तस्मै नमस्ते ॥ ४० ॥
 समस्तात्प्रियो देह एवाक्षमस्मात्प्रियं प्राण एवाक्षतोऽपि प्रियोऽतः ।
 प्रियः प्रत्यागात्मैव भोक्ता परो यः स्वतोऽतिप्रियायेऽ तस्मै नमस्ते ॥ ४१ ॥
 प्रियादात्मनोऽन्यत्र विद्येत किञ्चित्कवचित्कारणान्नैव सिद्येत कार्यम् ।
 य आत्मा समस्तस्य हेतुर्नमस्ते निदानाय सर्वस्य दृश्यस्य तस्मै ॥ ४२ ॥
 समस्तं जगत्कारणान्नैव भिन्नं समस्तात्मनः केवलादद्वितीयात् ।
 परब्रह्मणोऽव्याकृतेशाख्य यस्मान्नमस्ते क्षरायाक्षरायापि तस्मै ॥ ४३ ॥
 यतः कारणान्नेऽ कार्यं विभिन्नं ततो ब्रह्मणो नैव भिन्नं जगत्स्यात् ।
 समस्तं जगद्ब्रह्म तस्यास्मि विद्वानुपास्ते यमेकं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ४४ ॥
 यथा मृद्धिकारो मृतो नैव भिन्नस्तथा चिद्धिकारश्चितो नैव भिन्नः ।
 अतः सर्वमेतच्छिद्येवेति विद्वान्विजानाति यद्ब्रह्म तस्मै नमस्ते ॥ ४५ ॥
 जगद्यस्य सर्वं शरीरं जगन्न प्रमातृप्रमाणप्रमेयात्मको यः ।
 समस्तान्तरायाभिलेशाय तस्मै नमः सञ्चिदानन्दरूपाय तुल्यम् ॥ ४६ ॥
 विदुर्यं न सर्वेऽपि यो वेत्ति सर्वं समस्तेषु भूतेषु तिष्ठन्त्वयं यः ।
 समस्तान्तरः प्रेरयत्येव सर्वान्नमस्ते समस्तान्तरेणाय तस्मै ॥ ४७ ॥
 न देहेन्द्रियप्राणधीभूतवृन्दं न संसार्यं किन्तु चिन्मात्रमेकम् ।
 परं यापरं ब्रह्मविद्वान्विशुद्धस्तदस्तीति यद्देह तस्मै नमस्ते ॥ ४८ ॥
 यथा स्वप्नदृष्टा य उस्त्यादि मिथ्या तथा सर्वमेतज्जगद्भाति मिथ्या ।
 अधिष्ठानमात्रं जगद्द्रष्टृ सत्यं विशुद्धं य यद्ब्रह्म तस्मै नमस्ते ॥ ४९ ॥
 परा यापरा यस्य माया द्विधेयं जगत्कर्तृतामङ्कियस्यातनोति ।
 स्वतो द्रष्टृदृश्यातिरिक्ताय तस्मै नमः केवलायाव्ययायात्मनेऽस्तु ॥ ५० ॥
 विशुद्धात्मतत्त्वापरिज्ञानमूलं विशेषावभासं सुभित्वादिरूपम् ।
 विशुद्धात्मतत्त्वे परिज्ञात ऐतत्कवचिन्नास्ति यस्मिन्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ५१ ॥
 न हि त्वक्परिज्ञानतः सर्पभानं क्वचिद्धिद्यते सर्पता कल्पिता स्यात् ।

तथा कल्पितं सर्वमेतद्यथ यस्मिन्नमस्ते समस्तावभासाय तस्मै ॥ ५२ ॥
 सुषुप्तौ न संसारवेशोऽस्ति कश्चित्प्रबोधेऽपिलाडङ्कृतौ दृश्यतेऽयम् ।
 अतोऽडङ्कृतेरेव संसार एत्थं न वै संसृतिर्यस्य तस्मै नमस्ते ॥ ५३ ॥
 न शास्ता न शिष्यो न शास्त्रं न विश्वं न शाक्तं य शैवं मतं वैष्णवं वा ।
 सुषुप्तौ तदानीं यदस्यात्ममात्रं स्वतो निष्प्रपञ्चाय तस्मै नमस्ते ॥ ५४ ॥
 जडानां प्रवृत्तिः स्वतो नास्ति यस्माद्धिभोश्चेतनात्सा प्रवृत्तिः प्रवृत्ता ।
 मनःप्राणदेहेन्द्रियव्याकृतानां नमस्ते त्रिधात्मस्वरूपाय तस्मै ॥ ५५ ॥
 मनःप्राणदेहेन्द्रियव्याकृतानि स्वतः काष्ठतुल्यानि यत्सन्निधानात् ।
 स्वयं येतनानीव भान्त्येव मोडाज्जडेषुः परस्मै नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ५६ ॥
 बलिर्बुध्यते प्राणिबुद्धिः पदार्थान्न यं बुध्यते प्राणनाथं स्वसंस्थम् ।
 समस्तान्तरात्मानमेकं य तस्मै नमस्ते विद्विग्वादिधीबोधयित्रे ॥ ५७ ॥
 परं यत्स्वरूपं विदुर्नापि देवाः कुतोऽन्ये मनुष्याद्यो बाल्ययित्ताः ।
 तदेवामस्मीति भक्तास्त्वजस्रं भजन्त्यद्वितीयं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ५८ ॥
 समस्तेषु देहेषु सूर्येऽपि तिष्ठन्त्येकोऽपिलात्मा समस्तैकसाक्षी ।
 स अवाडमस्मीति वेदान्तविद्भिः सदोपास्यतत्त्वाय तस्मै नमस्ते ॥ ५९ ॥
 अहं विश्वकस्तैजसः प्राज्ञरूपो विराट्सूत्रमायेशरूपान्न भिन्नः ।
 उपाधौ विभिन्नेऽपि किन्त्वस्मि सोऽहं यमेवं भजन्वेद तस्मै नमस्ते ॥ ६० ॥
 समस्तानि कर्माणि सन्त्यज्य विद्वांस्तदेवाडमस्मीत्युपास्ते ज्यजस्रम् ।
 यदेवाड सर्वागमान्तैकवेद्यं नमस्तेऽनिशं चिन्तनीयाय तस्मै ॥ ६१ ॥
 न कृत्याकृतेः प्रत्यवायः क्वचित्स्यादभावात्कथं भाव उत्पत्स्यतेऽतः ।
 अहं प्रत्यवायीति कृत्याकृते स्यामयं यस्य मोडान्नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ६२ ॥
 अधर्मोऽयमेवायमेवात्र धर्मो भवेदित्ययं मोड अवापिलानाम् ।
 यदज्ञानिनां प्रत्यवायप्रदं स्यात्कवचिन्न ज्यभाषो नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ६३ ॥
 अधर्मं य लृत्स्थं विहाय प्रशान्ता भजन्त्यत्र नूनं स्वरूपं यदीयम् ।
 स्वरूपं विचार्या मृतेरा सुषुप्तेर्नमस्तेऽस्तु तस्मै विमुक्तिप्रदाय ॥ ६४ ॥
 न वै भद्रता मुक्ताता वा कदाचित्कवचिन्नित्यमुक्तस्य किं यात्मनोऽतः ।
 बलिश्चेतसोऽन्तश्च गत्यागती ते नमश्चित्तविक्षेपलर्त्रेऽस्तु तस्मै ॥ ६५ ॥

यथा क्षीणचित्तस्तथैवात्मनिष्ठः पुमान्त्रित्यमुक्तो भवेदद्वितीयः ।
 यथा येतसोऽक्षीणता यत्प्रसादात्तथा त्वत्प्रसादाय तस्मै नमस्ते ॥ ६६ ॥
 प्रसन्ने त्वधि प्राणिनां किन्न लभ्यं परस्त्वत्प्रसादान्न लाभोऽस्ति कश्चित् ।
 बुधोऽतोऽनिशं यत्प्रसादाभिकाङ्क्षी नमस्ते प्रपन्नप्रसन्नाय तस्मै ॥ ६७ ॥
 पृथिव्यादियुक्ताऽपरब्रह्मनिष्ठा न भुष्या भवन्त्यत्र जन्मास्ति तेषाम् ।
 निरस्तापिलोपाधिनिष्ठो हि मुष्यो न यस्येऽजन्मास्ति तस्मै नमस्ते ॥ ६८ ॥
 न भुष्यं सुषुमेरधिष्ठानतोऽन्यत्सुषुमेरधिष्ठानमात्रं हि भुष्यम् ।
 यदज्ञानतो दृमभावाकिरेतत्रुपाद्रेऽथैवं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ६९ ॥
 विरिञ्चादिलोकादिवापृत्तिरस्ति क्वचिञ्चात्मलोकादनापृत्तिरस्मात् ।
 ध्रुवो ऽथात्मलोकोऽध्रुवानात्मलोकात्परो योऽस्ति यैको नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ७० ॥
 परं वेद सन्मात्रमुद्दालकेन स्वपित्रोपदिष्टो यदा श्वेतकेतुः ।
 यमात्मानमात्मस्थमव्यक्तमेकं नमस्तेऽनिशं सत्स्वरुपाय तस्मै ॥ ७१ ॥
 भृगुर्वेद पित्रोपदिष्टोऽन्तरेव प्रकृष्टः परब्रह्मरुपात्मलोकम् ।
 अनन्ताऽद्भयानन्दविज्ञानसत्यं यमेकं विशुद्धाय तस्मै नमस्ते ॥ ७२ ॥
 विद्यायैव कोशात्परं पञ्च वेद स्वरुपं यदानन्दकोशस्य पुञ्जम् ।
 भुमुक्षुः सुषुमेरधिष्ठानमेकं सदात्मस्वरुपाय तस्मै नमस्ते ॥ ७३ ॥
 अनन्तानि शास्त्राण्यधीत्यापि विद्वान्न दुःखेतरो नारदोऽनात्मवित्वात् ।
 ऋषिर्मानसाद्रेऽयं शोकलत्यै नमस्ते सुभौधाय तस्मै विभूम्ने ॥ ७४ ॥
 ऋषेर्याज्ञवल्क्याद्विदेहो मलात्मा यदेवाभयं ब्रह्म सम्यग्विदित्वा ।
 स्वमेवाभयं तद्दृष्यभूद्भेदवेधं समस्ताभयाध्याय तस्मै नमस्ते ॥ ७५ ॥
 विदित्वात्र भूमानमेनश्छिदेऽस्ति प्रवाय्यं डिमु प्राणवित्वापनाशे ।
 अतः प्राणविधामनादृत्य विद्वानुपास्ते यमीशं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ७६ ॥
 अजस्रान्नदानं परित्यज्य ज्ञानश्रुतिर्ह्येक्यमभ्यागमहृदंसवाक्यात् ।
 स वै प्राणवित्प्राण उल्लर्षवांस्तत्परोऽस्माद्य आत्मा नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ७७ ॥
 रवीन्द्रग्नितेजो जगद्भासकश्चेन्न तस्यापि चित्सन्निधानेन तत्स्यात् ।
 न यत्सन्निधानं विना किञ्चिदस्ति क्वचिद्दस्तु तस्मै नमो जयातिषे य ॥ ७८ ॥
 परं ज्योतिषां ज्योतिरात्माऽऽप्यमेतद्रवीन्द्रादिबुद्ध्युद्घ्यादिविद्योतकं यत् ।
 विदित्वैव नूनं नरो ब्राह्मणः स्यादमर्त्यश्च तस्मै नमः स्वात्मने ते ॥ ७९ ॥

यथाश्रुत्यवृक्षे स्वदेले य तुल्यं स्वमेवाब्रवीद्वासुदेवोऽर्जुनाय ॥
 तथा यस्य साम्यं विजानाति विद्वान्नमस्ते समस्तात्मरूपाय तस्मै ॥ ८० ॥
 द्विजे पुलकसे हस्तिनि स्वे शरीरे समः सात्त्विके राजसे तामसे य ।
 य आत्मा गुणैस्तैरसंस्पृष्ट ईशो नमस्ते सदा निष्ठगङ्गाय तस्मै ॥ ८१ ॥
 यमाश्चर्यवद्भक्तिं कश्चिच्छृणोति प्रशान्तस्तु जानाति न ह्यप्रशान्तः ।
 विदित्वाऽपि साक्षात्करोत्यत्र नान्यश्चिदस्मीति दीक्ष्याय तस्मे नमस्ते ॥ ८२ ॥
 पती देवदैत्यौघयोः पद्मजघं यतुर्वारमाकर्णयन्तौ तथाऽपि ।
 न जानाति कश्चित्तयोर्वेद यान्यो ह्यतो द्रुवितर्क्याय तस्मे नमस्ते ॥ ८३ ॥
 शरीरेन्द्रियप्राणविज्ञानशून्येष्विडैकमात्मेति दृष्ट्वा वदन्ति ।
 तथा बुद्धिसम्यग्वियारासमर्था यदज्ञानमोहा डि तस्मै नमस्ते ॥ ८४ ॥
 अनेकत्वकर्तृत्वभोक्तृत्वधर्मः स आत्मा विभुश्चिद्रूपश्चेति केचित् ।
 न कर्तव्यं भोक्ता क्वचिच्छेति यान्ये यदज्ञा वदन्तीह तस्मै नमस्ते ॥ ८५ ॥
 अनेकात्मना प्रेरकोऽन्यो न लीशोऽस्त्विति प्रादुरेके न यास्तीति यान्ये ।
 विवादास्पदं नैव माया विना यन्नमस्तेऽस्तु तस्मै विवादात्पराय ॥ ८६ ॥
 विवादो निवर्तत यस्य प्रसादात्स्वरूपप्रकाशे जगद्भावनस्य ।
 निवृत्ते विवादे पुनर्नैव लोके भ्रमन्त्यद्वितीयाय तस्मै नमस्ते ॥ ८७ ॥
 विभुं चित्तनिष्ठं यदङ्गुष्ठमात्रं पुराणं पुमांसं वदन्त्यत्र वेदाः ।
 जनानां हृदङ्गुष्ठमात्रं यतोऽस्मादनङ्गुष्ठमात्राय तस्मे नमस्ते ॥ ८८ ॥
 भुवोर्मध्यमेवाविमुक्तं मुनीनां मलाक्षेत्रमित्यत्र भुङ्क्ते श्रुतग्य ।
 न वा वाराणासीपुरे गन्तुमिच्छेत्स्वरूपे स्थितो यस्य तस्मै नमस्ते ॥ ८९ ॥
 शरीरे यथाऽलंमतिः सर्वजन्तोस्तथा मुक्तिबुद्धिश्च काशीमृतेर्वा ।
 स्वरूपप्रकाशं विना यस्य मुक्तिर्न वै सम्भवेत्कापि तस्मै नमस्ते ॥ ९० ॥
 स्वरूपप्रकाशैकतेतुर्लियस्य प्रकृष्टागमान्तार्थसम्यग्वियारः ॥
 अतो यत्रकाशाय वेदान्तनिष्ठोऽनिशं स्याद्विवेकी नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ९१ ॥
 वदन्तश्च रुद्राद्योऽप्यात्मतत्त्वं न जानन्त्यतः केऽपि वेदान्तनिष्ठाः ।
 ततस्तामिडोत्सृज्य वेदान्तनिष्ठो भवेद्यत्प्रबोधाय तस्मै नमस्ते ॥ ९२ ॥

सुरेन्द्रो विदित्वैव यस्य स्वरूपं समस्तादघाद्भ्रूत्रुडत्यादिरुपात् ।
विमुक्तो हि वेदान्तनिष्ठो मुदाऽऽस्ते निरस्थाभिमानं नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ८३ ॥
यदीयं स्वरूपं विचार्यैव तिष्ठन्सदा वन्दनीयोऽमरैस्त्रिन्द्रमुष्यैः ।
विशुद्धो ज्ययं देववन्द्यत्वतो वै नमस्तेऽस्तु तस्मै विशुद्धिप्रदाय ॥ ८४ ॥
स्वयं शुद्धं श्रेयान्यशुद्धिं ददाति क्वचिन्न ज्यशुद्धोऽन्यशुद्धिप्रदः स्यात् ।
स्मृतः शुद्धिदः सर्वजन्तोर्था आत्मा विशुद्धः पवित्राय तस्मै नमस्ते ॥ ८५ ॥
सकृत्संस्मृतश्चेत्समस्तं य पापं दलत्यग्निवधोस्त्विडात्यन्तदीप्तः ।
शिवेवाहमित्येव बुद्धौ प्रवेशस्वदीर्घनिर्ममस्तेऽस्तु तस्मै मङ्गले ॥ ८६ ॥
न हि स्नानदानादिना पापनाशे तु तत्संस्कृतिः क्वापि नश्येत्कदापि ।
विना यत्स्मृतिं स्मृत्युपायं य मुक्त्वा स्मरत्पापलन्त्रे नमस्तेऽस्तु तस्मै ॥ ८७ ॥
अनात्मन्यलन्ताभिमानं निरस्य स्वरूपप्रकाशस्ततः सर्वपापम् ।
न संस्कृत्यानात्माश्रयं स्याद्धिनष्टं स्मृतेर्यत्प्रकाशे तु तस्मै नमस्ते ॥ ८८ ॥
अनाकार्यं वेदान्तभाष्यं समग्रं न कस्यपि यत्स्मृत्युपायोऽस्ति कश्चित् ।
अतस्तच्छिकीर्षा स्वतो यस्य जाता नमस्ते दयाणुस्वरूपाय तस्मै ॥ ८९ ॥
समस्तागमान्तानिह व्याचिकीर्षुः स्वयं शङ्कराचार्यरूपावतीर्णः ।
कृतव्याससूत्रादिभाष्यो य आत्मस्वरूपैक्यधीदाय तस्मै नमस्ते ॥ ९० ॥
यतुर्भिः प्रशान्तैः स्वशिष्यैर्युतः सन् भुवं पर्यटन्नात्मनिष्ठाऽभिलात्मा ।
स्वभाष्यप्रचारं सदा कारमन्यो विभात्यद्वितीयाय तस्मै नमस्ते ॥ ९०१ ॥
विराट्सूत्रमाथेशतुर्यस्वरूपैः क्वात्तोऽकाचार्यनामादिसंज्ञैः ।
यतुर्व्यूहवेषैः स्वशिष्यैर्युतायाद्भयायात्मने ते नमो निर्गुणाय ॥ ९०२ ॥
अजं कर्महं विश्वरूपं विदित्वा तुरीयाश्रमं याथ तस्मै प्रदाय ।
व्यधाद्दृश्यशङ्कुगाश्रमे शारदार्यापिरं तत्त्वरक्षाय तस्मै नमस्ते ॥ ९०३ ॥
य आचार्यभाष्याण्यधीत्यैव लक्या लभन्ते निजानन्दमात्मस्वरूपम् ॥
गुरुस्तैश्च वन्द्य आत्माऽऽत्मविद्भिस्ततः सर्ववन्द्याय तस्मै नमस्ते ॥ ९०४ ॥
नमः शङ्कराचार्य तुभ्यं पुरस्तात्त्रमः पृष्ठतः पार्श्वतश्चाध ऋषिर्मृ ।
नमः सर्वतः सर्वरूपाय तस्मै विशुद्धात्मने ब्रह्मणो ते नमस्ते ॥ ९०५ ॥
अहं देहबुद्ध्या तवैवास्मि दासो ज्यलं ज्जुवबुद्ध्याऽस्मि तंऽशैकदेशः ।

त्वमेवास्यत्वं त्वात्मबुद्ध्या तथापि प्रसीदान्दं देहबुद्ध्या नमस्ते ॥ १०६ ॥

स भाष्यार्थ आशु स्फुरन्तन्तकाले शिवाभासयैतन्यदृक्त्वत्प्रसादात् ।
गतिर्नान्यथा मे समस्तापराधं क्षमस्वाभिलात्मन्नमस्तेऽस्तु नित्यम् ॥ १०७ ॥

नमो भाष्यवृन्दाय भाष्योपदेष्ट्रे नमो भाष्यकृद्भ्यो नमो भाष्यविद्भ्यः ।
नमो भाष्यवृन्दार्थभूताय भूम्ने विशुद्धात्मने ब्रह्मार्णोऽस्मै परस्मै ॥ १०८ ॥

शतोर्ध्वाष्टकश्लोकमेतद्भुजङ्गप्रयातं पठेद्योऽत्र भक्त्या त्वदीयम् ।
शिवाभासशिद्रूपमेकं पदाब्जं स्मरन्स्वस्वरूपेण नूनं रमेत ॥ १०९ ॥

भुजङ्गप्रयातार्थमत्यन्तभक्त्या सङ्गदा स्मरेत्प्रत्यक्षं श्रीगुरोर्यः ।
निरस्तान्धकारः स आनन्दरूपं ब्रजत्यय्युतं त्वां त्वदीयप्रसादात् ॥ ११० ॥

अहं ब्रह्म भूत्वापि नेति ब्रह्मोऽभूत्तदीयस्वरूपावबोधामुरा मे ।
गुरो त्वत्प्रसादाद्दिभुक्तोऽहमस्मि शिवाभासशिद्रूप आत्मा विशुद्धः ॥ १११ ॥

अतो बुद्धिमांस्त्वत्प्रसादाय नित्यं भुजङ्गप्रयातं पठेद्वा तदर्थम् ।
स्मरेद्वा गुरो ते प्रणभ्यैव भूयश्शिवाभासशिद्रूपमेकं परं तत् ॥ ११२ ॥

मुनीन्द्रैः पुराणैरनुध्येयमीशं विरिञ्चिद्यादिभिः सर्वदैवैश्च वन्द्यम् ।
कथं त्वामहं स्तोतुमिच्छन्भवन्तं क्व वा साधये नेह किं किं मडेशे ॥ ११३ ॥

कृपा ते कृपाणो विमुग्धं विशुद्धं करोतीह मूकं य वायालमीशम् ।
अतस्त्वत्कृपावैभवेनैवमेतत्कृतं मे शिडीर्षाभिलात्मन्नमस्ते ॥ ११४ ॥

एति श्रीगुरुभुजङ्गस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Pujya Sri Kumbakonam Swamigal has discovered and circulated this beautiful Stotra on Adi Sankaracharya, Guru Bhujanga Stotram.

It is an excellent summary of Advaita Vedanta. The book contains a translation in Tamil by Sri Brahmananda Swamigal of Thanjavur.

Encoded by P.R. Kannan prkannanvashi at yahoo.com

Proofread by P.R. Kannan, PSA Easwaran

pdf was typeset on October 23, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

